

Som man vil se, er der her fremdraget forskellige Eksempler — Eksempler, hvis Paa-lidelighed jeg, saa vidt jeg har kunnet undersøge, ikke har faaet afkræftet — paa, at den højtærede Minister ikke har fulgt Sundhedskollegiets Indstilling i disse Sager. Det har været noget vanskeligt at finde det Princip, hvorefter den højtærede Justitsminister i dette Tilfælde er gaaet frem.

Det samme kan siges om Besættelsen af en Del Lægeembeder. Jeg skal saaledes nævne f. Eks. Distriktslægeembedet i Hillerød, hvor en ganske ung Mand fik det, skønt han vistnok ogsaa var meget langt nede i Rækken af dem, der vare indstillede af Sundhedskollegiet. Jeg har hørt — men selvfølgelig bør det heller ikke være nogen Hindring for, at han kunde faa Embedet —, at han var en meget nær Ven af Indenrigsministeren, derfor kan Manden jo være en lige dygtig Mand, men jeg mener kun, at det skaber en stærk Utryghed overfor Administrationen, det skaber Utryghed hos alle de mange Mennesker, der mene, at i saadanne Forhold bør der være ganske bestemte og sikre Regler at gaa efter.

Jeg tvivler selvfølgelig ikke paa, at den højtærede Minister kan sige Ting til Fordel for disse Udnævnelser, lige saa gode som dem, den højtærede Minister f. Eks. fremfører til Fordel for, at han i sin Tid ikke udbød Arbejdet ved Viborg Sindsygeanstalt til Licitation, men gav det til en enkelt Mand. Jeg maa dog herom sige, at de Grunde ikke den Gang virkede særlig overbevisende paa mig. Den Mand, der fik dette Arbejde, har indgivet Tilbud paa flere af de Byggeforetagender, jeg har haft med at gøre, og det har vist sig, at de saa at sige altid have været de dyreste og meget dyrere end de fleste andre, der have faaet Arbejdet. Der har været en saa betydelig Forskel, at han paa enkelte Punkter er naaet op til at være dobbelt saa dyr som den, der har faaet Arbejdet. Det taler ikke særlig for, at netop han skulde have Arbejdet. Man kunde sikkert have faaet det betydeligt billigere ved at udbyde det til Licitation, og det har ogsaa vist sig, at de Grunde ikke have holdt Stik, som den højtærede Minister fremførte til Forsvar for sin Fremgangsmaade, nemlig at Arbejdet skulde blive saa hurtigt færdigt. Det skulde være færdigt til Maj Maaned i Aar, men saa vidt jeg ved, er det ikke blevet færdigt endnu.

Jeg skal dernæst omtale et Par Punkter vedrørende den højtærede Konseilspræ-

sident. Under den højtærede Konseilspræsident sorterer jo et Forslag, som ikke er kommet frem i Aar, Forslaget angaaende Drogdens Uddybning. Dette Forslag havde jeg den Ære at være Ordfører for, da det var fremme her i Tinget sidst, og som bekendt blev dette Forslag om Drogdens Uddybning til 24 Fod vedtaget her i Tinget, og det blev ogsaa den Gang vedtaget, at Københavns Kommune ikke skulde yde noget Bidrag. Jeg hører til dem, som oprindelig mente, at det var rimeligt, at Københavns Kommune burde give Bidrag til denne Sag. Folketingets Flertal mente imidlertid, at det var en international Foranstaltning, som havde Betydning for hele Landet, derfor burde Københavns Kommune ikke give Bidrag dertil. Nu hørte vi, at den højtærede Konseilspræsident egentlig ikke havde Lyst til at fremsætte dette Forslag i Aar, og han argumenterede med, at der ingen Stemning var for denne Sag. Det undrer mig meget at høre, for denne Sag er anbefalet af Det forenede Dampskibsselskab, af Østasiatisk Kompagni, af Fællesrepræsentationen for Skibsfart, af Vestindisk Kompagni, af Frihavnens Bestyrelse, af Grosserersocietetet o. s. v. Det er alle sammen Folk, man kunde antage havde stor Interesse af at faa en saadan Sag frem, og naar de anbefale Sagen, kan man ikke godt sige, at der egentlig ikke er Stemning for den. Det, der har været Diskussion om, er, hvorvidt Drogden skulde uddybes til 24 eller 28 Fod, men om Uddybningen i det hele tror jeg ikke, der har været nogen Uenighed.

Denne Sag har en mærkelig Historie. Det var maaske egentlig den Sag, som gav Anledning til Ministerkrisen. Det var vist den Draabe, som bragte Bægeret til at flyde over. Denne Sag har ogsaa en anden karakteristisk Side. Den har vist, at den Tale om, at Højre har saa stor Kærlighed til Købstæderne, og at Venstre ikke vil gøre noget for dem — jeg taler her om alle de forskellige Venstregrupper i Flæng — har ikke noget paa sig. Det viser sig nu her, at Folketinget har vedtaget denne Lov, men at Landstingets Højre har stoppet den. De Mænd, som have siddet i vedkommende Udvalg og kende Sagen, vide ogsaa Aarsagen til, at den blev stoppet, men det skal jeg ikke komme nærmere ind paa her.

Jeg skal dernæst anbefale den højtærede Marineminister at tage en anden Sag op, som Udvalget, der havde dermed at gøre, meget varmt anbefalede; det er